

متن پرسش

با عرض سلام و احترام استاد عزیز چند سوال است به شرح ذیل خدمتتان عرض می کنم :- در بحث هدف از خلقت فرمودید چون خداوند محب زیبایی است و می خواهد زیبایی خود را ببیند انسان را خلق می کند تا خود را در آینه انسان ببیند (و یا ب جهت صفت خالقیت و ...) که سوالان ذیل پیش می آید : ۱- آیا برای این موضوع کفایت نمی کرد فقط مثلا پیامبر (ص) یا حضرت مهدی (ع) را خلق می کرد (البته در یکی از جوابهایتان خواندم چقدر انسان باید خلق شود تا حضرت ظهور کند) دلیلش چیست چرا باید این همه انسان خلق شود تا حضرت ظهور کند مگر نمی شود از همان اول ظهور کند. ۲- چرا خداوند از همان ابتدا حضرت مهدی (ع) و ما انسان ها را به صورت بالفعل نیافرید اگر جوابتان این باشد که آنوقت کمال انسان معنا نداشت مگر غیر از این است که خداوند ما را به جهت همان موضوعی که در بالا عرض کردم آفریده است تا خود را ببیند حالا کمال معنا نداشته باشد عیبی بر موضوع وارد نمی شود . ۳- ایا هدف از خلقت نفع رساندن به افریده یا انسان است اگر اینطور است جهنم چه معنا دارد یعنی انهایی که سر انجامشان جهنم است نباید خلق شوند چون نفعی در ان برای انها نیست البته منظورم انهایی است که تا ابد در جهنم می مانند است. با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱ و ۲- برای ظهور صفات پیامبر خدا «صلوات الله علیه وآله» و سایر اولیاء الهی، باید تمام عالم خلق می شد تا از یک طرف عظمت و شجاعت و صبر رسول خدا «صلوات الله علیه وآله» در مقابل امثال ابوسفیان نمایان می گشت و از طرف دیگر نور رسول خدا «صلوات الله علیه وآله» در حرکات و سکنات ائمه «علیهم السلام» ظهور می کرد و خداوند در آینه ی انسان کامل وقتی به ظهور آید اسماء حسنا ی خود را به تماشا می نشیند و این تا آخر خلقت و اوج حکومت حضرت مهدی «عجل الله تعالی فرجه» ادامه دارد ۳- «جهنم» ظهور گرفتن فیضی است که انسان های گناهکار شایستگی داشتن آن را از خود نشان ندادند (آن جواب بر اساس اطلاعاتی بود که سؤال کننده داشت و لذا عذر می خواهم که به اجمال جواب دادم). موفق باشید